

Gépek és gépek, jönnek és jönnek,
Lelketlen módon feltépik a földet.
Azt mondja a mérnök: a terv már rég készen, épül a híd.
De kikérte kérem! De kikérte kérem!

Álarcok alatt lapít az érdek,
Tehetetlen emberekben forr,lobog a méreg.
Csak az életerőt lopták ki belőlem!
Épül a híd, de kikérte kérem!
De kikérte kérem!

Nem akarok híd lenni!
Nemzet, nemzet akarok lenni!
Nem akarok híd lenni!
Ország, ország akarok lenni!
Nem akarok híd lenni!
Ember, ember akarok lenni!

Mi még emlékszünk a régi szép hídra,
Az is nekünk épült, mégis más járt rajta,
Magának építsen új hidat mindenki,
Épüljön a híd, de csak nekünk nem nekik!

Testem verítékben áztatva álmodok,
Minden nap álmodtam, azt, hogy szabad vagyok,

Nincs határ, nincs űr, kerítés sincs, semmi,
Nem akarok, nem akarok, nem, nem híd lenni.

A felhő résen át, fény szakad ma ránk,
Már nem szoríthat bilincs. Vágylak szabadság!
Régi szép szerelmünk teljesülni látszik,
Már nem szoríthat bilincs, hogy vágytunk szabadság!